

Sirküler Tarihi : 13.07.2006
Sirküler No : 2006/075

KAPICI ÜCRETLERİ (ve diğer bazı ücretler) DAMGA VERGİSİ'NDEN İSTİSNA EDİLMİŞTİR

Bilindiği üzere, Damga Vergisi Kanunu'na bağlı (1) sayılı tablonun IV/1-ı pozisyonuna göre, maaş, ücret, gündelik, huzur hakkı, aidat, ihtisas zammı, ikramiye, yemek bedeli, mesken bedeli (kira parası), harcırah ve diğer adlar altında yapılan nakit ücret ödemeleri binde 6 nispetinde damga vergisine tabidir.

5535 sayılı “*Bazı Kamu Alacaklarının Tahsil ve Terkinine İlişkin Kanun*”, (R.G. 08.07.2006 – 26222) ile Damga Vergisi Kanunu'na ekli olup, damga vergisinden istisna edilmiş olan kağıtları içeren (2) sayılı tablonun IV-34 no.lu pozisyonuna “*ile Gelir Vergisi Kanunu'nun 23 üncü maddesinde belirtilen ücretlere ilişkin kağıtlar*” ibaresi eklenerek, GVK'nun 23 üncü maddesi ile gelir vergisinden istisna edilmiş olan ücret unsurları damga vergisinden de istisna edilmiştir.

Bu yasa değişikliği sonucunda damga vergisine tabi olmaktan çıkan ücret unsurları içindeki en önemli kalem **kapıcı ücretleridir**. Bilindiği üzere, kapıcı ücretlerine ait damga vergisi eskiden bordroya pul yapıştırmak suretiyle ödenmekteydi. Damga pulunun yürürlükten kaldırılması sonucunda bu verginin ödenmesi apartman ve site yöneticileri için külfetli bir işlem haline gelmişti ve bu konuda yaygın bir tepki bulunmaktaydı.

Bu değişiklikten etkilenen önemli bir ücret grubu da **yabancı kuruluşların Türkiye’de açtıkları irtibat bürolarında çalışanların ücretleridir**. (GVK'nun 23 üncü maddesindeki 14 no.lu bend kapsamındaki ücretler)

Söz konusu değişiklikle, GVK'nun 23 üncü maddesi uyarınca gelir vergisinden istisna edilmiş bulunan diğer birçok ücret unsuru da damga vergisinden istisna edilmiş bulunmaktadır. GVK'nun 23 üncü maddesi kapsamındaki ücret unsurları ilişikteki madde metninde bilgilerinize sunulmuştur. Maddenin incelenmesiyle görüleceği üzere, bu madde kapsamındaki ücret unsurlarının bazılarının nakdi olmadığı (ayın veya hizmet şeklinde olduğu) dolayısıyla bunların zaten damga vergisine tabi bulunmadığı görülecektir. 23 üncü maddedeki nakdi ücret unsurlarının bazıları için, uygulamada fiilen damga vergisi ödenmemekte ve bu vergi eksikliği hiç sorgulanmamaktaydı. Emekli, dul ve yetim aylıklarında ise zaten damga vergisi istisnası vardır. (2 sayılı Tablonun I/c-7 no.lu pozisyonu)

Sonuç olarak GVK'nun ilişikte metni bulunan 23 üncü maddesinde sayılan ücretlerden 5535 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarih olan 08.07.2006'dan itibaren damga vergisi kesilmeyecek ve ödenmeyecektir.

Saygılarımızla.

“5535 SAYILI KANUN İLE DAMGA VERGİSİNDEN İSTİSNA EDİLEN ÜCRET UNSURLARI

(Aşağıda metni bulunan GVK’nun 23 üncü Maddesiyle Gelir Vergisinden İstisna Edilmiş Olan Ücretler Damga Vergisinden de İstisna Edilmiştir)

Madde No 23

Aşağıda yazılı ücretler Gelir Vergisi'nden istisna edilmiştir:

1. Köylerde veya son nüfus sayımına göre belediye içi nüfusu 5.000'i aşmayan yerlerde faaliyet gösteren ve münhasıran el ile dokunan halı ve kilim imal eden işletmelerde çalışan işçilerin ücretleri;
2. Gelir Vergisi'nden muaf olanların veya gerçek usulde vergilendirilmeyen çiftçilerin yanında çalışan işçilerin ücretleri;
3. Toprak altı işletmesi halinde bulunan madenlerde cevher istihsalı ve bununla ilgili diğer bütün işlerde çalışanların münhasıran yer altında çalıştıkları zamanlara ait ücretleri;
4. (Yürürlükten kaldırılmıştır.)
5. Köy muhtarları ile köylerin katip, korucu, imam, bekçi ve benzeri hizmetlilerine köy bütçesinden ödenen ücretler ile çiftçi mallarını koruma bekçilerinin ücretleri;
6. Hizmetçilerin ücretleri (Hizmetçiler özel fertler tarafından evlerde, bahçelerde, apartmanlarda ve ticaret mahalli olmayan sair yerlerde orta hizmetçiliği, süt ninelik, dadılık, bahçıvanlık, kapıcılık gibi özel hizmetlerde çalıştırılanlardır.) (Mürebbiyelere ödenen ücretler istisna kapsamına dahil değildir);
7. Sanat okulları ile bu mahiyetteki enstitülerde, ceza ve ıslahevlerinde, darülacezelerin atelyelerinde çalışan öğrencilere, hükümlü ve tutuklulara ve düşkünlere verilen ücretler;
8. Hizmet erbabına işverenlerce yemek verilmek suretiyle sağlanan menfaatler (İşverenlerce, işyerinde veya müstemilatında yemek verilmeyen durumlarda çalışılan günlere ait bir günlük yemek bedelinin 800 000 lirayı aşmaması ve buna ilişkin ödemenin yemek verme hizmetini sağlayan mükelleflere yapılması şarttır. Ödemenin bu tutarı aşması halinde, aşan kısım ile hizmet erbabına yemek bedeli olarak nakten yapılan ödemeler ve bu amaçla sağlanan menfaatler ücret olarak vergilendirilir.);
9. Genel olarak maden işletmelerinde ve fabrikalarda çalışan işçilere ve özel kanunlarına göre barındırılması gereken memurlarla müstahdemlere konut tedariki ve bunların aydınlatılması, ısıtılması ve suyunun temini suretiyle sağlanan menfaatler ile mülkiyeti işverene ait brüt alanı 100 m2'yi aşmayan konutların hizmet erbabına mesken olarak tahsisi suretiyle sağlanan menfaatler (Bu konutların 100 m2'yi aşması halinde, aşan kısma isabet eden menfaat için bu istisna hükmü uygulanmaz);
10. Hizmet erbabının toplu olarak işyerlerine gidip gelmelerini sağlamak maksadıyla işverenler tarafından yapılan taşıma giderleri;
11. Kanunla kurulan emekli sandıkları ile 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 nci maddesinde belirtilen sandıklar tarafından ödenen emekli, malûliyet, dul ve yetim aylıkları (506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 nci maddesinde belirtilen sandıklar tarafından ödenen aylıkların toplamı, en yüksek Devlet memuruna ödenen en yüksek ödeme tutarından fazla ise aradaki fark ücret olarak vergiye tabi tutulur.) (Genel, katma ve özel bütçelerden ödenen bu nevi aylıklar dahil);

12. 3308 sayılı Çıraklık ve Mesleki Eğitim Kanununa tabi çırakların asgari ücreti aşmayan ücretleri.
13. Yabancı ülkelerde bulunan sosyal güvenlik kurumları tarafından ödenen emekli, malûliyet, dul ve yetim aylıkları;
14. Kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan dar mükellefiyete tâbi işverenlerin yanında çalışan hizmet erbabına, işverenin Türkiye dışında elde ettiği kazançları üzerinden döviz olarak ödediği ücretler;
15. Yüz ve daha aşağı sayıda işçi çalıştıran işyerlerinde bir, yüzden fazla işçi çalıştıran işyerlerinde iki, amatör sporcu çalıştıranların, her yıl millî müsabakalara iştirak ettiklerinin belgelenmesi ve bu amatör sporculara ödenen ücretler. (Asgari ücretin iki katını aşmamak kaydıyla)”